

Sygn. akt III KZ 53/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 27 sierpnia 2015 r.,

**w sprawie P. K.**

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie uprawnionego sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku w XIII Wydziale Karnym Odwoławczym z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt XIII Ka 825/14,

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k.,

### **p o s t a n o w i ł**

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do dalszego postępowania.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 3 czerwca 2015 r. odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego P. K., adwokata P. Ł., od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27 stycznia 2015 r., w sprawie XIII Ka 825/14, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 19 maja 2014 r., w sprawie II K 1317/13, jako złożonej po terminie.

Jak podniesiono w uzasadnieniu tego zarządzenia, dotychczasowy obrońca skazanego - adwokat C.P. - stosowny wniosek w tym zakresie złożył w dniu 2 lutego 2015 r. (k. 1040, 1102, tom VI), zaś odpis wyroku wraz z uzasadnieniem w niniejszej sprawie otrzymał w dniu 27 lutego 2015 r. (k. 1104, tom VI). W dniu 26 marca 2015 r. skazany K. wyznaczył kolejnego obrońcę w osobie adw. P. Ł., który w dniu 30 marca 2015 r. nadał w urzędzie pocztowym w/w kasację, zaś do Sądu

Okręgowego w Gdańsku wpłynęła w dniu 31 marca 2015 r. (k. 1064, t. VI; k. 1 - 9, akta WKK 10/15). W przekonaniu wydającego zarządzenie sędziego, kasacja została złożona po terminie, gdyż termin do jej wniesienia winien być liczony od daty doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem adw. C. P., a więc od dnia 27 lutego 2015 r., gdyż to on złożył stosowny wniosek w tym zakresie.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanego adw. P. Ł., który zarzucił:

- mającą wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia obrazę przepisów postępowania, a to art. 530 § 2 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zarządzenie odmowy przyjęcia kasacji, podczas gdy obrońca złożył kasację w terminie określonym przepisem art. 524 § 1 k.p.k.;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia polegający na przyjęciu, że obrońcy skazanego adw. C.P. doręczono wyrok wraz z uzasadnieniem w dniu 27 lutego 2015 r., podczas gdy przesyłkę doręczono temu obrońcy w dniu 2 marca 2015 r.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o rozważenie możliwości uwzględnienia zażalenia na zasadzie przepisu art. 463 § 1 k.p.k. przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, a w przypadku nieuwzględnienia zażalenia, skarżący wniósł o uchylenie przez Sąd Najwyższy zaskarżonego zarządzenia w całości.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie obrońcy skazanego zasługiwało na uwzględnienie, chociaż nieco z innych przyczyn, niż podniesione w środku odwoławczym. Również wbrew odmiennemu stanowisku wyrażonemu w zaskarżonym zarządzeniu, w sprawie niniejszej został zachowany termin zawity 30 dni przewidziany w art. 524 § 1 k.p.k. do wniesienia kasacji.

Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi jednoznacznie, że odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem został doręczony adwokatowi C. P. w dniu 27 lutego 2015 r., o czym świadczy potwierdzenie odbioru z karty 1104, tom VI, na którym wskazano wprost, że przesyłka zawiera „*wyrok+uzasadnienie+pouczenie*”, a także określono datę wydania tego wyroku, a więc dzień 27 stycznia 2015 r.

Nie ma racji obecny obrońca skazanego adwokat P. Ł. twierdząc, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony adw. C. P. dopiero w dniu 2 marca

2015 r. Z potwierdzenia odbioru przesyłki w tym dniu wynika bowiem, że zawierała ona odpis postanowienia z dnia 19 lutego 2015 r. (dotyczącego przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi oskarżycielki posiłkowej), który został przesłany także pozostałym stronom (k. 1050-1055, t. VI).

Jak słusznie wskazano w zarządzeniu z dnia 29 czerwca 2015 r., wykonanie zarządzenia o doręczeniu odpisu tego orzeczenia nastąpiło w dniu 24 lutego 2015 r. (k. 1043, tom VI, k. 28 akt WKK 10/15). Ta sama data figuruje także na zwrotnych poświadczeniach odbioru, na które powołuje się skarżący. Nie można bezkrytycznie przyjmować – bez względu na oczywistą wymowę akt sprawy – że ówczesny obrońca skazanego adwokat C.P. dwukrotnie otrzymywał odpis wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, a zatem po raz drugi miałoby to nastąpić w dniu 2 marca 2015 r., jak podniesiono w zażaleniu.

Niezależnie od powyższych uwag należy stwierdzić, że kasacja obrońcy skazanego P.K., adwokata P. Ł., wpłynęła z zachowaniem terminu zawitego przewidzianego w art. 524 § 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem, termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia (wyroku) z uzasadnieniem. Adwokat C. P. odpis wyroku z uzasadnieniem otrzymał w dniu 27 lutego 2015 r., natomiast obrońca skazanego adwokat P. Ł. złożył kasację w urzędzie pocztowym w dniu 30 marca 2015 r., o godzinie 21,15, co wynika z potwierdzenia nadania tej przesyłki. Nie może ulegać żadnej wątpliwości, że bieg terminu do wniesienia kasacji należy liczyć od dnia 28 lutego 2015 r., a to zgodnie z treścią przepisów art. 524 § 1 k.p.k. i art. 123 § 1 k.p.k. Skoro jednak termin do wniesienia kasacji został określony w dniach (termin trzydziestodniowy), jego koniec przypada na koniec trzydziestego dnia, licząc od dnia następnego po dniu, w którym termin rozpoczął swój bieg. Zarówno obrońcy składającemu przedmiotowe zażalenie, jak i Sądowi Okręgowemu w Gdańsku umknęło, iż w roku 2015 miesiąc luty liczył 28 dni. W tej sytuacji trzydziesty dzień do wniesienia kasacji upływał formalnie w niedzielę, w dniu 29 marca 2015 r. Ta sytuacja uprawniała – zgodnie z treścią art. 123 § 3 k.p.k. – do skutecznego złożenia kasacji w dniu następnym, a więc 30 marca 2015 r., co nastąpiło w przedmiotowej sprawie.

Dla porządku należy odnotować, że metoda obliczania terminów liczonych w tygodniach, miesiącach lub latach, wskazana w art. 123 § 2 k.p.k., nie ma

zastosowania do omawianej sytuacji, skoro termin z art. 524 § 1 k.p.k. został określony w dniach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. uchylił zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania, gdyż jest konieczne przeprowadzenie na nowo w całości postępowania przedkasacyjnego, w zakresie poddania kontroli warunków formalnych nadzwyczajnej skargi.

I.n